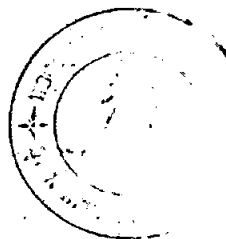


บทที่ ๑

บทนำ



ความเป็นมาของใช้ทหา

การพัฒนาประเทศเพื่อนำประชาชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและความผาสุกสมบูรณ์นั้น ต้องการปัจจัยและวิธีการมากมายหลายอย่าง แต่การพัฒนาที่ตรงจุดและมีผลอันยาวนาน คือ การพัฒนาที่ตัวบุคคล และวิธีการพัฒนาบุคคลที่ดีที่สุด คือ เริ่มการพัฒนาเสียตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเยาว์ เพื่อพัฒนาให้เป็นบุคคลที่เจริญงอกงามในด้านจิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความคิด และวิจรรย์ญาณ อุปกรณ์ที่จะส่งเสริมการพัฒนาบุคคลที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ^๑ เนื่องจากคนเป็นทรัพยากรที่ล้ำค่า ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าต้องประกอบด้วยประชากรที่มีคุณภาพ ซึ่งจะต้องปลูกฝังกันแต่เยาว์วัย วิธีการง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเจริญงอกงามของคนนั้นคือ การส่งเสริมการอ่าน อันจะก่อให้เกิดนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าไปจนตลอดชีวิต การส่งเสริมการอ่านนี้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ที่ดีพร้อมทั้งกาย วาจา ใจ และสติปัญญา อันก่อปรตัวมีความรู้ดี ความประพฤติดี มีพละนาถัยที่สมบูรณ์ดี สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และนำความรู้นั้นไปใช้ประกอบสัมมาอาชีพอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ ตลอดถึงมนุษยชาติทั้งมวล^๒

^๑กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็ก กลุ่มอายุ ๑๑ - ๑๖ ปี, ณ ศูนย์วัสดุการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๔ พฤศจิกายน - ๑๓ ธันวาคม ๒๕๐๔ (พระนกร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๐), หน้า ๒๒.

^๒สวัสดิ์ เรื่องพิเศษ, วรรณกรรมสำหรับเด็ก (ชลบุรี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน, ๒๕๒๐), หน้า ๕.

๒

สื่อที่ช่วยส่งเสริมการอ่านได้เป็นอย่างดี คือ สื่อสิ่งพิมพ์ (printed media) ประเภทวารสาร เนื่องจากเป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ สีสันเนื้อเรื่องหลายประเภท ทั้งเรื่องที่ได้ความรู้และความบันเทิง* บทความมีขนาดสั้น อ่านได้จบภายในเวลาไม่นานนัก บทความใหม่และทันสมัย ภาพประกอบจำนวนมาก รูปเล่มกระชับรัด หน้าปกสวยงาม องค์ประกอบเหล่านี้ดึงดูดความสนใจในการอ่านได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวารสารที่ดี ๆ นั้น ก็เหมือนเพื่อนที่ซื่อสัตย์อย่างแท้จริง เพราะให้ความรู้ ให้ความสนุกสนานบันเทิง ตลอดจนให้กำลังใจ โดยไม่ต้องการสั่งหนึ่งสิ่งใดกระตุ้นหรือย้อมใจเลย แต่ในขณะที่เดียวกันอาจให้ทั้งความทุกข์ อุปสรรค และความสับสนของงานของชีวิตในหลาย ๆ แห่ง หลาย ๆ มุมด้วย ฉะนั้น วารสารทั้งหลายจึงให้รางวัลอันมีคุณค่าตอบแทนแก่นักอ่านทุกคนที่รู้จักวิธีหาประโยชน์จากมันเสมอ^๒ ✓

นอกจากนี้ วารสารยังมีความสำคัญต่อห้องสมุดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะ เป็นสิ่งพิมพ์ที่เติมเต็มชีวิตชีวาให้แก่ห้องสมุด เชิญชวนให้ผู้คนเข้าห้องสมุดมากขึ้น^๓ ดังนั้น จึงมีผู้ใช้ห้องสมุดส่วนหนึ่ง "ติด" ห้องสมุดเพราะเสน่ห์ของวารสารนี้เอง^๔

สำหรับในประเทศไทย วารสารสำหรับเด็กเริ่มประมาณปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ซึ่งในครั้งแรกแหล่งผลิตวารสารสำหรับเด็กที่สำคัญได้แก่ โรงเรียน แต่ต่อมาได้มีสำนักพิมพ์เอกชน หน่วยราชการ

*Carolyn W. Field, "Periodicals That Will Benefit Elementary Children," In Readings About Children's Literature, ed. Robinson Evelyn Rose (New York: David McKay Co., 1966), p. 118.

^๒อุทัย ธรรมบุตร, "อ่านวารสารกันเถิด," วารสารห้องสมุด ๑๑ (พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๑๐): ๑๔๒.

^๓รพีจวน อินทรกำแหง, การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาล และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๔), หน้า ๔๓.

^๔วิสิทธิ์ จินตวงศ์, "วารสาร," ใน บรรณารักษศาสตร์ไทย, วิสิทธิ์ จินตวงศ์, บรรณาธิการ (กรุงเทพมหานคร: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, ๒๕๒๐), หน้า ๒๕๐.

สมาคม มูลนิธิ เห็นความสำคัญของวารสารสำหรับเด็กจึงหันมาผลิตกันมากขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้กองวิจัยทางการศึกษา ทำการสำรวจความสนใจ และรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อเสนอในการประชุมซึ่งจัดโดยยูเนสโก ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ การสำรวจได้สุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย รวมทั้งครูที่ทำหน้าที่บรรณารักษ์ทั่วประเทศ จากผลของการสำรวจปรากฏว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชอบอ่านนิตยสาร-วารสารเป็นอันดับที่ ๓ เมื่อเปรียบเทียบกับความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทอื่นอีก ๑๐ ประเภท นักเรียนประถมศึกษาตอนปลายชอบอ่านนิตยสาร-วารสารเป็นอันดับที่ ๖ แต่แนวโน้มในการอ่านนิตยสาร-วารสารจะเพิ่มขึ้นเมื่อขึ้นไปเรียนในระดับมัธยมศึกษา^๑ ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนไทยนิยมอ่านวารสารมากขึ้น ประกอบด้วยเหตุผลที่ว่า วารสารสำหรับเด็กเป็นบันไดที่ชักจูงใจเด็กให้สนใจการอ่าน การศึกษาค้นคว้าในขั้นต่อไป ได้อย่างดีที่สุดในอย่างหนึ่ง^๒ ฉะนั้นจึงสมควรได้ศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กที่พิมพ์จำหน่ายในปัจจุบัน เพื่อพิจารณาว่ารูปแบบและเนื้อหาของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กเป็นอย่างไร ผลจากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำวารสารให้สนองความต้องการของเด็กมากยิ่งขึ้น

^๑กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย (พระนคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๘), หน้า ๕ - ๖.

^๒รจวน อินทรกำแหง, การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ, หน้า ๔๔.

การสำรวจและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. ๒๕๑๖ จวงจันทร พาละหาญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ศึกษารูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๕" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียน และเพื่อนำผลที่ได้เสนอแนะในการจัดทำวารสารและจัดท้าวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีดำเนินการวิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง จำนวน ๗ โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๕๖๑ คน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของวารสารที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับมาก ได้แก่ภาพประกอบและปก รองลงมาคือสีของภาพและตัวอักษรบนปก (เนื้อเรื่องวิชาการหรือสารคดีที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับมาก) ได้แก่ เนื้อเรื่องทางสังคมศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ ทางคณิตศาสตร์ และทางพลานามัย ส่วนเนื้อเรื่องบันเทิงหรือเรื่องทั่วไป พบว่านักเรียนชอบอ่านนวนิยายและคอลัมน์ข่าวมาก^๑

พ.ศ. ๒๕๑๕ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้สำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อเสนอในการประชุมสัมมนาระดับภูมิภาคเพื่อวางแผนในการผลิตและจำหน่ายหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนในเอเชีย (Regional Seminar on Planning Production and Distribution on Books for Children and Young People in Asia) ๗ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของเด็กและบรรณารักษ์ในเรื่องความสนใจและ

^๑จวงจันทร พาละหาญ, "ศึกษารูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๕" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๖)

รสนิยมในการอ่าน สาเหตุที่ชอบอ่านและแหล่งที่มาของหนังสือ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนไทย วิธีดำเนินการวิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแก่นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑,๓๕๐ คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน ๓,๓๕๐ คน ครูบรรณารักษ์ทั่วประเทศ จำนวน ๓๕๐ คน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะชอบอ่านนิทาน-นิยายมากที่สุด ประเภทหนังสือที่นักเรียนระดับประถมศึกษาชอบอ่านรองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสารคดี หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ประเภทหนังสือที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชอบรองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร-วารสาร หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สาเหตุที่ชอบอ่านเพราะมีหนังสือประเภทดังกล่าวอยู่ที่บ้าน นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายได้หนังสือมาอ่านโดยผู้ปกครองชอให้มากที่สุด ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้หนังสือมาอ่านจากห้องสมุดโรงเรียนมากที่สุด แรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนทั้งสองระดับสนใจอ่านหนังสือมากที่สุด มาจากการดูภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์^๑

ค.ศ. ๑๙๖๔ เอ็ดวิน ชาร์ล สโตรเอเคอร์ (Edwin Charles Strohecker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วารสารที่มีคุณค่าในเชิงวรรณกรรมสำหรับเยาวชนอเมริกันจาก ค.ศ. ๑๙๔๔ ถึง ค.ศ. ๑๙๖๖" มีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมรายชื่อวารสารที่มีคุณค่าในเชิงวรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา จากปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ถึงปี ค.ศ. ๑๙๖๖ และนำวารสารมาวิเคราะห์ในแง่ประวัติและคุณค่าทางวรรณกรรม วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่หนึ่งได้ศึกษาวารสารสำหรับเยาวชนย้อนหลัง ด้วยวิธีสำรวจลักษณะและปัญหาต่าง ๆ ของวารสาร เช่น ปัญหาการจัดพิมพ์ซึ่งรวมถึงกำหนดออก จำนวนจำหน่าย วิธีจำหน่าย และระยะเวลาที่ออกวารสาร ตอนที่สองพิจารณาลักษณะภายในของวารสารแต่ละฉบับได้แก่วัตถุประสงค์ นโยบายของบรรณาธิการ เนื้อหา และผู้เขียนเรื่อง ตอนที่สามเป็นภาคผนวกรายชื่อวารสาร บรรณาธิการ

^๑กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย, หน้า ๓ - ๔๓.

โรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ ช่างทำแม่พิมพ์ แหล่งออกวารสาร และทำธุรกรรมให้กับแหล่งข้อมูลที่ได้อ้างถึง
บทความที่มีชื่อผู้เขียน และภาพประกอบของวารสาร

ผลการวิจัยพบว่า วารสารที่มีคุณค่าในเชิงวรรณกรรมสำหรับเยาวชนอเมริกัน ตอนต้น
ศตวรรษที่ ๑๙ สะท้อนให้เห็นพัฒนาการที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ประการแรก แนวโน้มของวรรณกรรม
สำหรับเยาวชนได้เปลี่ยนจากการสั่งสอนอบรมโดยตรง มาเป็นการเสนอเรื่องบันเทิงแทรกคดี
ประการที่สอง วรรณกรรมสำหรับเยาวชนเริ่มมีคุณภาพดีขึ้น และนักเขียนที่มีชื่อเสียงหลายคนได้
เขียนเรื่องลงในวารสาร ประการที่สาม เด็กชอบอ่านวารสารซึ่งนับว่าเป็นการขยายขอบเขต
การอ่านนอกเหนือไปจากตำราเรียน และพ่อแม่ก็เต็มใจยอมรับวารสารซึ่งทั้งหมดนี้จะช่วยสร้างนิสัย
รักการอ่านวรรณกรรมสำหรับเยาวชนให้เพิ่มมากขึ้น¹

ค.ศ. ๑๙๗๔ ชารอน ซิมส์ (Sharon Sims) ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหา
วารสารเด็ก (Kids) จากเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๗๐ ถึงเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๗๓"
มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้พ่อแม่ นักการศึกษา บรรณารักษ์ และผู้ผลิตสื่อ (media producers)
ได้ทราบถึงความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็ก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารจำนวน
๒๐ ฉบับ โดยแยกเนื้อหาที่จะวิเคราะห์ออกเป็น ๑๐ ประเภทดังนี้ คือ ลักษณะงานเขียน สิ่งที
กล่าวถึงในบทความ ประเภทของบทความ ตัวละคร ถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้เขียน คำศัพท์ อารมณ์
ความยาว และงานศิลป์เสนอผลการวิจัยในรูปตาราง

ผลจากการวิจัยพบว่า ลักษณะงานเขียนที่ได้รับความนิยมมากที่สุดได้แก่ ร้อยกรองและ
งานศิลป์ ในบทความกล่าวถึง สัตว์ อารมณ์ ประสบการณ์ และเรื่องไร้สาระต่าง ๆ บ่อยที่สุด

¹Edwin Charles Strohecker, "American Juvenile Literary Periodicals, 1789 - 1826" (Ph.D. dissertation, School of Library Science, University of Michigan, 1969)

ผู้เขียนเรื่องมาลงส่วนมาก เป็น เด็กผู้หญิงซึ่งอาศัยอยู่ทางรัฐแถบตะวันออก และมีอายุ ๑๑ ปี หรือ ๑๒ ปี^๑

ค.ศ. ๑๘๗๖ แมรี จูน โรกเกนบัค (Mary June Roggenbuck) ได้ทำวิจัยเรื่อง "วารสารเซนต์ นิโคลาส: การศึกษาถึงผลกระทบและอิทธิพลเชิงประวัติของการเป็นบรรณาธิการของแมรีแมพล์ ค็อดจ์" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของบรรณาธิการและสำนักพิมพ์ นโยบายของบรรณาธิการ พัฒนาการของวารสารเซนต์ นิโคลาส แนวโน้มที่แสดงให้เห็นความเด่นและความค้อยในแต่ละสมัยที่ แมรีแมพล์ ค็อดจ์ เป็นบรรณาธิการ สรุปประวัติการพิมพ์ของวารสารภายหลังสมัย แมรีแมพล์ ค็อดจ์ และเพื่อสรุปผลสำเร็จของวารสาร วิธีดำเนินการวิจัยได้ศึกษาวารสารเซนต์ นิโคลาส โดยพิจารณาถึงเนื้อหาซึ่งทำให้วารสารประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงการประเมินคุณค่าและบทวิจารณ์วารสารเซนต์ นิโคลาส ที่ปรากฏอยู่ในวารสารสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งออกในสมัยเดียวกันนั้น

ผลของการวิจัยพบว่า วารสารเซนต์ นิโคลาส เป็นวารสารสำหรับเด็กที่มีชื่อเสียงตลอดระยะเวลาที่ แมรีแมพล์ ค็อดจ์ เป็นบรรณาธิการ คือ กลางปี ค.ศ. ๑๘๘๑ ถึง ค.ศ. ๑๘๘๓ เนื้อเรื่องที่ได้รับคามนิยมมากที่สุด คือ นวนิยายที่ลงพิมพ์เป็นตอน สารคดี เรื่องของพืชและสัตว์ ตลอดระยะเวลาที่ แมรีแมพล์ ค็อดจ์ เป็นบรรณาธิการ ได้ลงเรื่องซึ่งสนองความสนใจเฉพาะด้าน ทั้งนี้เพื่อยกระดับการอ่านของเด็ก โดยเฉพาะในช่วงสุดท้ายได้ลงเรื่องซึ่งช่วยส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ของเด็ก^๒

¹Sharon Sims, A Content Analysis of Kids Magazine, November 1970 to September 1973 (Kent: Kent State University, 1974), p. 44-47.

²Mary June Roggenbuck, "St. Nicholas Magazine: A Study of the Impact and Historical Influence of the Editorship of Mary Mapes Dodge" (Ph.D. dissertation, School of Library Science, University of Michigan, 1976)

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวอ้างมาข้างต้น พอสรุปผลได้ดังนี้

๑. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เลือกอ่านวารสาร เนื่องมาจากภาพประกอบและปก
รองลงมาคือสีของภาพและตัวอักษรบนปก^๑

๒. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เลือกอ่าน เนื้อ เรื่องวิชาการหรือสารคดีซึ่งนำลงใน
วารสารตามลำดับคือ เนื้อ เรื่องทางสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และพลาณามัย^๒
เนื้อ เรื่องทางวิทยาศาสตร์ซึ่งได้รับความนิยมจากนักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นมากที่สุดได้แก่ เรื่องของพืชและสัตว์^๓ เนื้อ เรื่องบันเทิงซึ่งนักเรียนทั้งสองระดับชอบอ่าน
มากที่สุดคือ นวนิยาย^๔

๓. แนวโน้มในการอ่านวารสารของเด็กเพิ่มมากขึ้น^๕ จากเดิมนักเรียนประถมศึกษา
ตอนปลายชอบอ่านนิตยสาร-วารสารเป็นอันดับ ๖ เมื่อขึ้นไปเรียนในระดับมัธยมศึกษา จะชอบอ่าน

^๑ จวงจันทร พาละหาญ "ศึกษารูปแบบและเนื้อ เรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับ
เยาวชนที่มีผลต่อการ เลือกอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง
ปีการศึกษา ๒๕๑๕", หน้า ๑๕๒ - ๑๕๓.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๓.

^๓ Reggenbuck, "St. Nicholas Magazine: A Study of the Impact and
Historical Influence of the Editorship of Mary Mapes Dodge", p. 6122.

^๔ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมใน
การอ่านของเด็กและเยาวชนไทย, หน้า ๓.

^๕ Strohecker, "American Juvenile Literary Periodicals,
1789 - 1826", p. 3964.

นิตยสาร-วารสารเป็นอันดับ ๓^๑

๔. ด้านงานเขียน เด็กชอบเขียนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ อารมณ์ ประสบการณ์ และ เรื่อง
ไร้สาระต่าง ๆ^๒

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของวารสารสำหรับเด็กและเยาวชนของไทย
๒. เพื่อศึกษารูปแบบของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กที่พิมพ์จำหน่ายระหว่างเดือน
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
๓. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กที่พิมพ์จำหน่ายในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

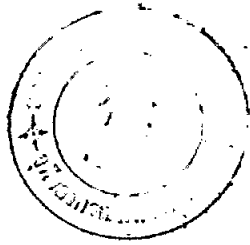
วารสารภาษาไทยสำหรับเด็กซึ่งใช้เป็นตัวอย่างประชากร คัดเลือกเฉพาะวารสารที่
สำนักพิมพ์เอกชน สมาคม และมูลนิธิเป็นผู้ผลิต รวม ๔ ชื่อเรื่อง ทั้งนี้ไม่รวมนิตยสารการ์ตูน
ได้จำกัดระยะเวลาออกของวารสาร เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงเดือนมิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๔ ฉบับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยม
ในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย, หน้า ๖.

^๒Sims, A Content Analysis of Kids Magazine, November 1970
to September 1973, p. 45 - 46.



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ๑. ทราบประวัติและวิวัฒนาการของวารสารสำหรับเด็กและเยาวชนของไทย
- ๒. ทราบรูปแบบและเนื้อหาของวารสาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อบรรณารักษารวารสารสำหรับเด็กทั้ง ๔ ชื่อเรื่อง เพื่อพิจารณาหาวิธีปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาให้สนองความต้องการของเด็กมากยิ่งขึ้น
- ๓. เป็นประโยชน์สำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนและห้องสมุดโรงเรียน ในการพิจารณาเลือกบอกรับหรือ เป็นตัวแทนบอกรับหรือจำหน่ายวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก

วิธีดำเนินการค้นคว้าและวิจัย

- ๑. สํารวจและรวบรวมรายชื่อวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน สมาคมและมูลนิธิ
- ๒. ศึกษาเรื่องรูปแบบและเนื้อหาของวารสารสำหรับเด็ก โดยค้นคว้าจากหนังสือบทความ วารสาร เอกสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ
- ๓. สัมภาษณ์บรรณารักษารวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบประวัติของวารสาร นโยบาย และวัตถุประสงค์ของการจัดทำ
- ๔. การศึกษารูปแบบและความชอบในการอ่านเรื่องและคอลัมน์ต่าง ๆ ของวารสาร ได้สร้างแบบสอบถามและนำไปทดสอบกับนักเรียน เมื่อนำมาแก้ไขแล้วจึงสร้างแบบสอบถามที่สมบูรณ์ขึ้น
- ๕. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของผู้อ่านวารสารจำนวน ๔๐๖ ชุดด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าร้อยละ และค่ามัชฌิมเลขคณิต
- ๖. การวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร ได้แบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น ๔ ประเภทใหญ่ และวิเคราะห์เพื่อหาค่าความถี่ของการเสนอเรื่องประเภทต่าง ๆ ต่อจากนั้นได้เปรียบเทียบจำนวนหน้าของเรื่องแต่ละประเภท เพื่อหามัชฌิม เลขคณิต